at skjønt Manden bestyrer Fællesboet alene, kan han dog ikke uden Hustruens Samtykke bortskjænke mere end en Tiendedel af samme (det er saamænd ogsaa nok!), eller bortgive, afhænde, pantsætte eller bortleje fast Ejendom paa Landet (!!), som af hende er indbragt i Fællesboet.

Hvor ufuldkomne end disse Regler kunne siges at være, indeholde de dog et Grundlag, paa hvilket man vil kunne bygge en rimelig Ordning. Folketingsmand Dam har allerede gjort Antydninger i denne Retning, og jeg vil dertil føje, hvad jeg selv har faaet Erfaring om. Da jeg en Gang drøftede dette Spørgsmaal med en Rigsdagsmand og udtalte som min Opfattelse, at man kunde og burde nøjes med følgende Bestemmelse: En Mand kan ikke uden Hustruens Samtykke sælge, bytte eller pantsætte fast Ejendom, optage Laan eller indgaa Kaution, i det mindste naar disse Forpligtelser overskride en vis Størrelse i Forhold til hans eget Fællesbo, fik jeg det Svar: „Hvis en saadan Lov havde gjældt her hjemme i den sidste halve Snes Aar, vilde den danske Bondestand sidde fastere i sine Gaarde, end den nu gjør. Mangt et letsindigt Laan er blevet stiftet, mangen en Kaution stillet, mens Manden sad i et godt Lag, som aldrig vilde være bleven afgjort, hvis han skulde have talt derom med vor Mo'er og indhentet hendes Samtykke". Jeg har senere gjentagne Gange, naar jeg har holdt Foredrag om Kvindesagen, forelagt Tilhørerne det Spørgsmaal, om de mente det samme, og alle Steder have de givet min Hjemmelsmand Medhold samt indrømmet, at det i sig selv var rigtigt og retfærdigt at give Hustruen en saadan Ret. Manden bør ikke, hverken for sin egen eller for Familiens Skyld, være i Stand til egenraadig eller egensindig at forstyrre Grundlaget for Familiens Tilværelse, og jeg skjønner ikke rettere, end at det maa være muligt at fastslaa den tænkte Ordning i Lovsform, uden at lægge noget trykkende Baand paa Forretningslivet. Ogsaa for den egentlige Handelsverden vilde det vistnok være heldigt, om man formente en Mand at afslutte en Forretning, som stod i et urimeligt Forhold til hans virkelige Formue, eller indlade sig paa en Spekulation, som maatte ødelægge Familien, hvis den slog fejl, uden at han i Forvejen havde faaet sin Hustrus Samtykke.

Naar man saaledes havde hævdet Hustruens Ret med Hensyn til det fælles Bo, vilde det ligge nær at sikre hendes Stil-